

Cum vorbește Dumnezeu astăzi

Aprecieri pentru această carte

„Într-o lume tot mai gălăgioasă, Dumnezeu Își face timp și ne vorbește într-o gamă diversă. Să ai curajul de a fi o portavoce divină într-o generație tot mai apatică, acesta este meritul lui Toni.“

—ION COMAN, predicator

„Cartea amicului meu Toni Berbecu reprezintă o mărturie extrem de puternică a darurilor pe care apropierea de Dumnezeu le sădește în oameni. Destinul său, experiențele și trăirile sale, ne arată fără de tăgadă cum omul se lămurește în foc asemeni aurului.“

Bucuria cu care Toni Berbece Îl evocă pe Dumnezeu ca temei ireductibil al existenței sale este de-a dreptul contagioasă. Prin harul și generozitatea cu care se dăruiește semenilor, tânărul Toni Berbece a devenit o voce deosebit de puternică în comunitatea celor ce propovăduiesc cuvântul Evangheliei. Mesajul său este limpede și nu cunoaște compromisul, ceea ce dă forță năzuințelor unui om plăcut lui Dumnezeu. Prin lucrarea sa, Toni Berbece ne dovedește neconținut că Biserica Domnului poate fi liman pentru cei în deznădejde, pentru cei greu încercați, pentru cei aflați în căutarea adâncurilor firii, mărturie vie stând oamenii pe care el a reușit să-i aducă laolaltă. Dumnezeu să-i ajute pe cale, căci drumul ce i se arată în zare este rodnic și lung.“

—GABRIEL LEȘ, Ministrul Apărării

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BERBECE, TONI

Cum vorbește Dumnezeu astăzi / Toni Berbece. – Oradea: Scriptum, 2019
ISBN 978-606-031-008-2

Cum vorbește
DUMNEZEU
dzi

Învață să distingi vocea lui Dumnezeu
într-un mod extrem de personal

TONI BERBECE

Editura Scriptum®
Oradea

Publicată sub titlul
Cum vorbește Dumnezeu astăzi
de Toni Berbece

Opiniile exprimate în această carte aparțin autorului și nu reprezintă neapărat punctul de vedere al Editurii Scriptum. Autorul își asumă întreaga responsabilitate pentru forma și conținutul cărții și se obligă să respecte toate legile privind drepturile de autor.

© 2019 Editura Scriptum®
ISBN 978-606-031-008-2
Toate drepturile rezervate.
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea VDC – Versiunea Dumitru Cornilescu.

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a autorului.

Tiparul executat în U. E.

CUPRINS

Prefață

7

Cuvânt-înainte

9

Capitolul 1

Dumnezeu vorbește prin cuget

13

Capitolul 2

Dumnezeu vorbește prin Biblie

39

Capitolul 3

Dumnezeu vorbește prin vise

63

Capitolul 4

Dumnezeu vorbește prin vedenii

84

Capitolul 5

Dumnezeu vorbește prin profeții

109

Capitolul 6

Dumnezeu vorbește prin eliberarea de demoni

139

Capitolul 7

Dumnezeu vorbește prin vindecări, semne și minuni

167

PREFAȚĂ

Incendiator de bună voie.

Creatorii nu sunt religioși. Ca să crezi, îți trebuie o furie nestăpânită pentru ceea ce nu e lume. Așa începi să crezi. Punți. Relații. Biserici. Îți lungești mâinile spre săraci. Îți lărgesti inima pentru sfinți. Iubești pe cei ce nu merită. Te învârți în jurul Bibliei ca într-un sens giratoriu. Până te faci una cu ea. Asta face și Toni. Un maraton pentru lumea ce „va să vie“! Un mesaj incendiar al Crucii.

Creștini sunt nu doar portavoci divine, ci și aprinzători de focuri cerești. Incendiatori de bună voie. Evanghelia este un chibrit al planetei. Duhul Sfânt nu-ți este dat să predici frumos sau să scrii eficient, ci ți-e dat să incendiezi inimile oamenilor. O singură scânteie a aruncat Cristos și azi suntem un sfert de planetă de ațâțători de focuri! (Recunosc, sunt și unii doar un jar pâlând...)

CUM VORBEȘTE DUMNEZEU ASTĂZI

Biserica nu se poate aștepta la o viață incendiară dacă nu este aprinsă de Duhul Sfânt. Ea trebuie să fie un cazan clocotind, nu o sobă rece pe care se pot așeza în tihnă muște!

Duhul Sfânt aprinde conștiințele, generează vedeniile, prorociile, minunile și eliberările de demoni! Asta scrie Toni în cartea de față. Un mic rețetar pentru pasiune creștină. Scrierile autorului nu sunt niște melodii fredonate de îngeri la ureche, ci sunt scoase cu forcepsul din inima sa tânără care a trăit „atâtea“ minuni!

Dovadă că Toni e „virusat“ de cer sunt nu doar vorbele, ci verbele sale: faptele. Îl vezi pe Toni și la amvon, și cu chitara în spate. Și pe scene, dar și pe străzi. Și predicând adevărul, dar și colindând ulițe înnorosite cu plase de alimente pentru săraci. Împărțind Biblii în zone ticsite de lume și de păcat, luând atitudine asupra răului (condamnându-l în scris), Nu putem câștiga întinericul stând la taclale cu el! N-a existat niciodată trezire fără evanghelism agresiv.

Toni e un om cu foc. Iar lângă oamenii plini de foc ori te aprinzi ori fugi departe din cauza dogorelii!

Drum bun Toni! Înainte! Mai e multă miriște de aprins...

NICOLAE GEANTĂ – predicator și scriitor

CUVÂNT-ÎNAINTE

A m scris această carte deoarece în foarte multe Biserici pe unde am predicat Cuvântul lui Dumnezeu, oamenii au avut dificultăți în a mă înțelege când spuneam: *Dumnezeu mi-a vorbit!* Veneau și mă întrebau persoane care erau de zeci de ani pe calea credinței cum anume îmi vorbește mie Dumnezeu. M-au bucurat cei care m-au întrebat din dorința de a le vorbi și lor Domnul, însă m-au întristat cei care spuneau că Dumnezeu nu mai vorbește astăzi. Că de fapt avem Scriptura și că este suficient. Scriptura este suficientă ca revelare a doctrinei creștine, care ne duce la mântuire prin Isus Cristos; Scriptura este temelie și baza credinței noastre, însă tot Scriptura ne revelează faptul că Dumnezeu poate comunica cu omul și tot ea ne transmite foarte limpede că fără cuvântul revelat personal nu există o relație cu Dumnezeu. Dacă vii

CUM VORBEȘTE DUMNEZEU ASTĂZI

și-mi spui că Dumnezeu ție nu ți-a vorbit niciodată prin nimic, nu ai avut un vis, o înștiințare la nivelul minții, o luminare prin Duhul, dacă nu ai auzit îndemnul Duhului în „urechea“ duhului tău, atunci trebuie să te apropii mai mult, pentru că Dumnezeul pe care-L știi eu, Dumnezeul Scripturii, vorbește chiar și azi.

Dacă ne aplecăm asupra Bibliei vom vedea că niciodată El nu a încetat să vorbească. Avem un Dumnezeu extraordinar de comunicativ de pe prima pagină a Scripturii până la ultima. Dumnezeu a vorbit cu Adam și Eva (chiar și după căderea lor), Dumnezeu a vorbit cu Noe, Avraam, Isaac, Iacov, Iosif și lista continuă. Dumnezeu Tatăl comunică cu Fiul întrupat, acesta fiind motivul pentru care Îl vedem mereu pe Isus retrăgându-Se departe de mulțimi și chiar de ucenici. Atunci când descoperi acest izvor nesecat, comunicarea cu El, ai altă poftă de a te ruga, îți vine să te retragi mereu pentru a mai vorbi cu Dumnezeu, dar dacă doar tu vorbești, dacă este monolog, dacă doar prezinți niște probleme înaintea Lui, ca apoi să te ridici și să pleci fără să se fi întâmplat ceva în duhul tău, ce atracție să ai față de o astfel de viață de rugăciune?

Îndemnul meu este să te rogi până când Dumnezeu vorbește mai mult decât tine în rugăciunile tale. Pentru că dacă analizăm rugăciunile unor oameni mari ai lui Dumnezeu, realizăm că Dumnezeu vorbește și că El domină conversația. Dumnezeu a vorbit cu Noe și i-a dat toate indicațiile cu privire la corabie, nu i-a făcut doar niște sugestii; Dumnezeu a vorbit cu Moise și i-a dat toate legile pe baza cărora poporul evreu urma să fie condus, apoi i-a dat toate dimensiunile și chiar și detalii cu privire la ce materiale și ce culori să folosească pentru facerea

Cortului Întâlnirii. În zilele noastre însă, problema oamenilor este că nu mai pot suferi nici măcar ca Duhul să le spună ce cântare să cânte în Biserică, ce cântare s-ar potrivi cu starea Bisericii, ca să nu mai vorbim de ce ar trebui să se predice. Și când se predică altceva decât problemele unei comunități este semn că cel ce predică nu comunică cu Duhul.

Îmi spun adesea unii: *Frate Toni, iar ne-ai predicat, iar am simțit că te legi de noi!* Adeseori în astfel de situații I-am mulțumit chiar în fața lor Duhului Sfânt că m-a inspirat și că nu am predicat ceva ce nu are legătură cu viața nimănui. Unii ar vrea să se predice despre extraterestri că pe aceștia nu-i știe nimeni și astfel nu supărăm pe nimeni. Însă predicarea nu este arta de a evita să vorbești despre problemele oamenilor, ci tocmai a vorbi despre acestea deschis, cu îndrăzneală și dând soluții.

Sper că am reușit prin această carte să ating cele mai evidente modalități prin care Dumnezeu vorbește cu omul, de la vise până la prorocii și miracole. Parcurgând toate capitolele acestei cărți vei realiza ce minunat e Dumnezeu nostru și cum nu ratează nicio ocazie din a comunica cu cei care-L caută și chiar cu cei care nu-L caută dar nu se pot sustrage omniprezenței Lui.

Mă rog ca această carte să te motiveze în a descoperi un Dumnezeu comunicativ, un Dumnezeu prezent nu doar prin Scriptură, ci într-un mod extrem de personal în viața ta, un Dumnezeu care vorbește particular fiecăruia. Mă rog să ai un timp binecuvântat citind această carte.

DUMNEZEU VORBEȘTE PRIN CUGET

El a semănat Dubul în oameni și, așa cum seamănă semănătorul, tot astfel l-a semănat și El peste tot, fără să aleagă pământul; iar sămânța ce cade pe pământ bun crește, pe când cea care cade pe pământ neroditor piere. Numai Dubul îi dă omului viața și depinde de om să o păstreze sau s-o piardă.

— LEV TOLSTOI

C a să înțelegem ce este conștiința sau cugetul aș vrea să îți spun o întâmplare. Odată a venit la mine un cuplu de tineri, încă necăsătoriți, să-mi spună că sunt profund măcinați de o durere. Cei doi căzuseră în păcat și nu-și mai găseau pacea. Au crezut că vor găsi fericirea „mușcând“ linia de start în ceea ce privește relațiile intime. Nu au mai avut răbdare și au crezut că vor putea face față mușcărilor propriului cuget, dar – slavă Domnului – că nu au reușit. Cugetele lor s-au activat imediat ce au gustat din păcat, născând vinovăție, apoi au venit plângând să-mi mărturisească nevegherea. Au căutat reabilitarea și iertarea și le-au găsit în Cristos. La scurt timp a urmat nunta. Am vorbit cu ei imediat după și de acum ceea ce fusese cea mai mare povară și supărare a relației lor de prietenie

* Lev Tolstoi, *Evanghelia pe scurt*, Ed. Humanitas, București, 2017, pag. 56.

CUM VORBEȘTE DUMNEZEU ASTĂZI

a devenit peste noapte una dintre cele mai mari binecuvântări ale vieții de familie.

Aceasta este puterea cugetului. Când știi (sau când vocea interioară îți spune) că un lucru nu e permis, se activează puterea cugetului, care te atenționează și te frământă până accepți reabilitarea sau până distrugi vocea cugetului pe propria răspundere. Am analizat acest fenomen și am găsit puterea lui Dumnezeu în mintea umană. Cum a făcut Dumnezeu ca în mintea unor tineri aceeași acțiune să fie păcat înainte de căsătorie, motiv de frământare și căință, iar după binecuvântarea primită de la pastor să devină cea mai mare binecuvântare a relației lor. Aceeași acțiune în cadrul familiei este mare binecuvântare, iar în afara familiei este blestem și moarte. Oare nu Dumnezeu a „programat” mintea umană pentru a o îndruma spre bine? Cu toate acestea, Dumnezeu a dat libertate omului de a apăsa acest „buton” și de a-l opri.

După cum spune Lev Tolstoi în mottoul acestui capitol, cugetul nu este altceva decât vocea vie a Duhului Sfânt din inima fiecărui om, fără a ține cont de familia, naționalitatea, cultura sau religia acestuia. Dumnezeu nu zice ceva de genul: *Sigur acest om nu va respecta vocea cugetului așa că nu o voi mai pune în el.* Dumnezeu a pus această voce în toți și, cu toate acestea, unii ajung să o înăbușe irecuperabil chiar.

Aș vrea să prezint aici poziția lui A.W. Tozer despre cuget, iar poziția acestuia este bineînțeles una biblică și inspirată de Duhul Sfânt:

Pe măsură ce Duhul Sfânt insistă, unul din două lucruri se va întâmpla. El va persevera până când vei

asculta vocea Lui, vei spune „da“ și vei crede în Fiul Său în mod activ, sau până când vocea Sa nu va mai putea fi auzită. Când vocea Sa nu va mai putea fi auzită, vei crede că vocea Sa nu mai vorbește. Dar aceasta va fi, de fapt, împietrirea inimii tale. Când inima se împietrește și vocea cercetătoare a Duhului Sfânt nu mai poate fi auzită, păcătoșii își imaginează că lucrurile nu sunt atât de grave pe cât s-au așteptat sau au crezut. Ei își lasă inimile să se împietrească, conștiința lor nu mai poate fi pătrunsă și nu mai pot simți nimic pentru că vocea pătrunzătoare, străpungătoare a Duhului Sfânt nu îi mai poate cerceta. Ei își imaginează că totul este bine acum și simt o ușurare și, uneori, chiar plăcere. Și asta pentru că, după ce inima în care a lucrat Duhul Sfânt o perioadă mai lungă de timp L-a respins și L-a mințit pe Dumnezeu, vocea Duhului nu mai poate fi auzită.*

În București am organizat o campanie de distribuire a unor carduri cu versete din Biblie cu ajutorul unui grup de tineri iubitori de Dumnezeu. Prin intermediul acestei campanii am ocazia să vorbesc cu foarte mulți oameni despre El, căutând să trezesc cugetele a zeci de mii de oameni (până astăzi s-au distribuit aproximativ 50.000 de exemplare cu versete biblice). Într-o zi m-am dus într-o stație de autobuz să dau împart versete celor de acolo. Un domn m-a abordat tăios și m-a întrebat de ce fac asta, care este scopul acestei acțiuni. I-am spus că facem această campanie pentru sufletele oamenilor; a devenit mai puțin vehement când i-am spus că, în doi ani, o

* A.W. Tozer, *Viu in Duhul*, Ed. Kerigma, Oradea, 2017, pag. 57.

CUM VORBEȘTE DUMNEZEU ASTĂZI

singură persoană a venit în comunitatea noastră (crezând că nu avem succes). Însă noi continuăm să împărțim versete pe stradă pentru că dorim să populăm cerul și nu neapărat o clădire pe pământ. Cu siguranță că ne bucurăm pentru fiecare om care vine printre noi pentru a se zidi spiritual și pentru a se închina împreună cu noi, dar ne bucurăm știind că sunt șanse foarte mari ca mulți dintre cei care aud cuvântul de la noi, fără ca noi măcar să știm, ajung ulterior să fie mântuiți.

Vorbind cu acest bărbat despre importanța lui Dumnezeu în viața noastră, s-a apropiat de noi un tânăr care m-a întrerupt spunându-mi: „Eu nu am nevoie de Dumnezeu ca să fac bine, eu fac bine pentru că așa simt să fac și nu am nevoie nici de Biblie, nici de creștinism ca să fiu un om bun. Eu sunt ateu.“ I-am răspuns imediat că apetitul lui pentru a face bine și pentru a sta departe de rău este ceea ce a pus Dumnezeu în el și, fie că vrea, fie că nu, această înclinație spre bine este chipul lui Dumnezeu în el (cugetul). Ce tragic este să te împotrivești lui Dumnezeu, să consideri că nu există, că totul este o invenție, deși funcționezi datorită faptului că El te-a creat, și tot binele pe care-l faci este datorită chipului Său în tine.

Aș putea să compar această atitudine de negare a lui Dumnezeu cu atitudinea unui copil care se trezește cu niște bani puși sub pernă de tatăl lui și apoi se duce la tata să-i spună că nu mai are nevoie de banii lui, că-i are pe ai săi. Un ateu e la fel de absurd ca un copil care crede că perna lui produce bani, când tata sau mama îi pun pe furiș bani sub ea. Aroganța de a te da mare cu „sămânța Duhului Sfânt“ pusă în tine ca fiind o născocire a minții tale este păcatul multora. Singurul care insuflează binele este Dumnezeu și dacă, undeva, cineva face bine, chiar dacă neagă

prezența lui Dumnezeu, binele respectiv este făcut pentru că în acel om există un sâmbure de dumnezeire, dar acest bine făcut nu-l va mântui, pentru că degeaba folosim resursele cerului dacă negăm existența Creatorului și a Mântuitorului Cristos.

DIAVOLUL – DISTRUGĂTORUL DE CUGETE

Asistăm astăzi la o campanie disperată a diavolului de a distruge cât mai multe cugete și nu suntem străini de versetul care spune: *Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință ca să se alipească de durburi înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor* (1 Timotei 4:1).

Lipsa cugetului te transformă într-un student al „doctrinelor diavolești“ și apoi chiar într-un profesor al acestora. Dacă diavolul te-a stors de ultima picătură de cuget, atunci poate face orice cu tine. De aceea, prin metodele acestea seculare, se încearcă distrugerea conștiinței din om chiar prin îndocrinarea cu privire la sexualitate și libertinajul din ea.

Am arătat mai sus ce bine este descrisă de către apostolul Pavel, în secolul I, lupta pe care o ducem noi în secolul XXI. Vedem clar cum diavolul caută să distrugă bunul simț din oameni tocmai prin aceia care sunt însemnați cu fierul roșu, ca niște animale, în cugetul lor. Practic, prin expresia aceasta ni se spune că diavolul i-a vânat, i-a supus voii lui și-i folosește ca și cum ar folosi niște cai, pe care i-a însemnat ca fiind ai lui, să tragă la jugul pe care li l-a pus pe grumaz. Scopul acestor oameni fără

CUM VORBEȘTE DUMNEZEU ASTĂZI

cuget este de a-i ademeni pe alții prin învățătura dracilor spre o viață carnală, o viață fără rușine.

Suntem noi suficient de duhovnicești ca să pricepem profunzimea acestor versete scripturale și descoperirea spirituală pe care Duhul a făcut-o acum 2000 de ani? Sau considerăm că sunt povești și mergem mai departe în adormire, timp în care diavolul își expune învățătura chiar de la amvoane.

Prin propaganda LGBT, care se face astăzi, diavolul nu caută să le dea niște drepturi unor „bieți oameni“ și să le facă un mare bine acestora, ci caută să însemneze pe cât mai mulți cu fierul roșu în cugetele lor. Pentru că un om care acceptă așa ceva ca normă pentru societate este clar că are un cuget întunecat de diavol și că pentru el nu mai există nicio normă morală. Orice poate trece drept bun pentru un astfel de om. Va găsi normal orice, chiar și cele mai scârboase practici și păcate.

Mirarea unei femei care luptă împotriva propagandei gay din America a fost când la una dintre paradele lor a văzut multe afișe mari purtate de enoriașii unor așa-zise mișcări spirituale, din care astăzi a mai rămas doar numele, prin care își exprimau susținerea față de homosexuali. Oameni care și-au pierdut puterea de a mai fi Biserică și astăzi sunt o umbră a ceea ce au fost părinții lor, care au înființat aceste mișcări prin care Dumnezeu a adus trezire pe vremuri.

Cugetul acestor oameni este distrus, din moment ce nu pot discerne binele de rău. Ei citesc din Biblie doar ce le place, cântă ce vor și au impresia că sunt în slujba sfințeniei. Iată că te poți pierde și în Biserică (mă refer la instituția omenească și nu la Trupul lui Cristos) dacă nu cauți cu toată inima sfințenia lui Dumnezeu. Diavolul nu dorește să-i scoată pe acești oameni

din aceste Biserici atât timp cât trăiesc în minciună și adormire, căci prin intermediul lor creează mediul propice și pentru admirația cugetelor altora. Fugi de acea Biserică în care nu auzi nici măcar de unul că și-a mărturisit păcatele și în care nu auzi pe nimeni bucurându-se că a scăpat de vicii și practici păcătoase.

Am citit cartea lui Dumitru Bacu, intitulată *Pitești – centrul de reeducare studențească*. În această carte, autorul spune că tortionarii comuniști obișnuiau să lovească prin două metode: înfometare și distrugerea morală. Îi înfometau pe deținuții care constituiau o amenințare pentru comunism și apoi căutau să le distrugă orice simțire morală, să le distrugă cugetul și normele creștinești. În cazul unora au reușit în primul rând prin distrugerea noțiunii de familie. Au reușit pe mulți să-i întoarcă împotriva părinților sau a propriilor copii. Iată ce spune Dumitru Bacu despre această luptă cu familia din vremea comunismului:

Familia, ca ultim refugiu, unde fiecare ancorează în clipe de deznădejde, a avut un tratament special. Sfârșită fiind dragostea de familie, omul se găsește izolat în propria lui mizerie.*

Diavolul a vânat dintotdeauna distrugerea cugetului, dar a schimbat de la secol la secol metodele față de care societatea a devenit reticentă și precaută. Este ca otrava de șobolani pe care trebuie să o schimbi sau să-i mărești doza pentru că șobolanii

* Dumitru Bacu, *Pitești – centru de reeducare studențească*, Ed. Christiana, București, 2011, pag. 66.

dezvoltă de la generație la generație rezistență față de vechile otrăvuri. Așa și diavolul, vine cu otravă nouă pentru sufletul nostru sau cu otravă veche ambalată în nou și plăcută la privit.

ESTE DISTRUGEREA CUGETULUI UN PAS SPRE SINUCIDERE MORALĂ ȘI FIZICĂ?

Citeam de curând ultima scrisoare a unui tânăr care s-ar fi sinucis pentru că nu i-a fost acceptată înclinația sexuală, însă nu știu cât de autentică ar fi, întrucât mi-a mirosit a multă manipulare emoțională. În această scrisoare, tânărul acesta ar fi spus că nu mai poate trăi într-o lume care nu-l acceptă. În ce mă privește, pot să spun că am trăit într-o societate discriminatorie. Mama a devenit creștin evanghelică când eu aveam vârsta de 4 ani. Am crescut fiind marginalizat, poreclit în fel și chip, disprețuit atât de colegi și vecini, cât și de profesori. Toți mă priveau ca pe un ciudat. Pentru că asta a făcut comunismul din creștinism, pe cel pe care nu l-a putut controla, l-au stigmatizat, i-au scos tot felul de vorbe neadevărate despre el. A fost practic o societate bine pusă la punct, construind în jurul omului un gard de care te izbeai aproape la orice pas pe care-l făceai. Ne-au numit sectanți, sugători de sânge, pervertiți moral și ne scoteau tot felul de vorbe de genul acestora. Pentru toate aceste acuze, pe care eu nu le-am văzut niciodată întâmplându-se, am fost discriminat fără măsură, dar vreau să spun cu fermitate că nu am căutat să mă sinucid, nici nu mi-a trecut prin gând măcar. Știam că fac binele, știam că toate sunt minciuni, vedeam ce bine îmi face relația cu Cristos pe care o dezvoltam în inima